

ת"פ 25684/02/23 - מדינת ישראל נגד חמדי אבו אצבע (עציר)

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 25684-02-23 מדינת ישראל נ' אבו
אצבע(עציר)
לפני כבוד השופט שרון דניאלי
בעניין: המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
חמדי אבו אצבע (עציר)

גזר דין

1. הנאשם, חמדי אבו אצבע (להלן - הנאשם), תושב אזור יהודה ושומרון (להלן - האזור), הורשע ביום 12.9.23, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, ולאחר שחזר בו מכפירתו, בכתב אישום מתוקן הכולל שלושה אישומים בגין עבירות גניבת רכב ועבירות נלוות, שבוצעו בעת שנכנס לישראל שלא כדין.
 2. באישום הראשון הודה הנאשם כי ביום 6.2.23, בשעה 21:39 או בסמוך לכך, הגיע לרחוב התחיה 9 בהוד השרון, ושם פרץ לרכב מסוג טויוטה CHR, וזאת באמצעות עקירת החלון המשולש השמאלי-אחורי ברכב. בהמשך לכך, הנאשם הניע את הרכב ונסע מהמקום, עד שנתפס בתוכו כשהוא נוהג ללא רישיון וללא ביטוח במחסום חוצה שומרון, ואז הוא גם התחזה לאחר תוך שימוש בתעודת זהות של אדם אחר. בחקירתו ביום למחרת, הנאשם הציג לחוקר המשטרה רישיון עבודה פג תוקף ומזויף.
- בגין מעשיו אלה הודה והורשע הנאשם בעבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952 (להלן - חוק הכניסה לישראל), פריצה לרכב בכוונה לגנוב לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - חוק העונשין), חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין, גניבת רכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התחזות כאדם אחר במטרה להונות לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין, שימוש במסמך מזויף לפי סעיף 420 לחוק העונשין, נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (להלן - פקודת התעבורה) ונהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התשל"ל - 1970 (להלן - פקודת הביטוח).
- באישום השני הודה הנאשם כי ביום 1.1.23, בשעה 23:30 לערך, הגיע לרחוב צייטלין 6 בירושלים, לאחר שנכנס לישראל שלא כדין, ושם אדם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה העביר לו רכב מסוג טויוטה RAV4 במטרה להעבירו לשטח האזור. סמוך לאחר מכן הנאשם עבר עם הרכב במעבר חיזמה בדרכו לשטח האזור.
- בגין מעשיו אלו הודה והורשע הנאשם בעבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, סיוע לגניבת רכב לפי סעיף 413 בחד עם סעיף 31 לחוק העונשין וכן נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה ונהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2 לפקודת הביטוח.
- באישום השלישי הודה הנאשם כי ביום 27.12.22 בשעה 23:30 לערך, הגיע לרחוב קצנבלוגן 9 בירושלים, לאחר

שנכנס לישראל שלא כדין, ושם הוא נכנס לרכב מסוג טויוטה RAV4 והחל בנסיעה, ובהמשך עבר עמו במעבר קלנדיה בדרכו לשטח האזור.

בגין מעשיו אלו הודה והורשע הנאשם בעבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, גניבת רכב לפי סעיף 413ב לחוק העונשין, נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, ונהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2א לפקודת הביטוח.

3. כאמור, הסדר הטיעון הוצג לבית המשפט ביום 12.9.23, ומועד שמיעת הטיעונים לעונש נדחה ליום 19.10.23, אך בשל מצב החירום נדחה שוב ליום 7.12.23.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה, עו"ד שלומי רותם - גרינבוים, פתח את טיעונו בכך שהנאשם יליד שנת 1990, נהג במהלך תקופה של מספר חודשים להיכנס לשטחי מדינת ישראל ללא אישור כדין וגנב רכבים לבד ועם אחרים, ואף נהג בהם ללא רישיון וללא ביטוח. ב"כ המאשימה הדגיש את חומרת האירוע הראשון, שבו הנאשם התחזה לאדם אחר, ואף עשה שימוש באישור שהייה מזויף. לטענתו, הנאשם פגע במעשיו בערכים מוגנים רבים, וביניהם זכותה של המדינה לברור את הבאים בשעריה וזכותה להגן על קניינם של אזרחים ועל רכושם הפרטי, וכן הדגיש את חומרת העבירות שהנאשם ביצע מתוך כסף, תוך סיכון משתמשי הדרך, ובמצב שבו גרימת נזק כתוצאה מנהיגתו ברכב עלולה הייתה להקשות לתבוע פיצוי בגינו. ב"כ המאשימה הדגיש כי מדובר בכתב אישום הכולל עבירות שמסבות נזק ישיר לבעלי הרכבים ונזק עקיף לחברה כולה, ושהוכרו על ידי בתי המשפט השונים כמכת מדינה, בהיותן עבירות קלות לביצוע וקשות לגילוי. ב"כ המאשימה ציין לחומרה את ריבוי העבירות, את העובדה כי בוצעו במקומות ובזמנים שונים, אל מול הנסיבות לקולא ובהן גילו הצעיר של הנאשם והעובדה כי הוא נעדר עבר פלילי, ואת העובדה שנטל אחריות על מעשיו והודה בכתב האישום המתוקן.

ב"כ המאשימה ביקש לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אישום. בגין האישום הראשון עתר למתחם שנע בין 18 עד 36 חודשים, בגין האישום השני הוא עתר למתחם שנע בין 8 ועד 18 חודשים ובגין האישום השלישי הוא עתר למתחם שנע בין 17 ועד 24 חודשים. ב"כ המאשימה ביקש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, כך שיעמוד על מאסר בפועל שלא יפחת מ- 36 חודשים, לצד מאסר מותנה, קנס, פיצוי ופסילה מלהחזיק רישיון בפועל ועל תנאי, תוך שהפנה לפסקי דין אלו: רע"פ 780/15 מוצטפא חאג' יחיא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 4.2.15); ת"פ (שלום - כ"ס) 21739-01-23 מדינת ישראל נ' חדאידה (לא פורסם, 23.5.23); ת"פ (שלום - כ"ס) 33668-05-23 מדינת ישראל נ' מחמד מוסא (לא פורסם, 18.7.23); ת"פ (שלום - כ"ס) 12664-02-23 מדינת ישראל נ' יזן אלאטרש (לא פורסם, 14.9.23).

5. ב"כ הנאשם, עו"ד אחמד יאסין, פתח את טיעונו בכך שיש לזקוף לזכות הנאשם את לקיחת האחריות ואת ההודאה בעובדות כתב האישום המתוקן, שתחילה הוגש בגין האישום הראשון בלבד, ובהמשך צורפו אליו אישומים נוספים, אך בסופו של דבר האישום הרביעי נמחק והאישום השני תוקן לקולא. עו"ד יאסין ציין את העובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, וכי הביע חרטה על מעשיו. כן הוסיף כי הנאשם נתון במעצר מאז תחילת חודש פברואר 2023 ומזה כעשרה חודשים. ב"כ הנאשם הפנה לכך שהאישום הראשון כולל גניבת רכב שלא בוצעה בתחכום רב או בנסיבות מחמירות, כגון נהיגה פוחזת.

ב"כ הנאשם טען כי סמיכות האירועים והעובדה שהעבירות בוצעו בטווח זמנים של חודש ושבע ימים, כמו גם העובדה כי כל אישום כולל מספר עבירות זהות, מצדיק בהתאם להלכה הפסוקה קביעת מתחם עונש כולל אחד.

לעניין הענישה הנוהגת, הפנה ב"כ הנאשם למספר גזרי דין שניתנו בעת האחרונה, ובהם ת"פ (שלום - ראשל"צ) 3730-06-22 **מדינת ישראל נ' סעיד אעראר** (פורסם בנבו, 19.9.23) שבו יוחסו 25 אישומים לנאשם שעמד בראש חולית גניבת רכבים, וביחס לאישום בו יוחסו לנאשם 3 עבירות של גניבות רכבים, קבע בית המשפט מתחם עונש שנע בין 24-48 חודשי מאסר בפועל (ועונש כולל של 10 שנות מאסר בפועל בגין כלל האישומים).

ב"כ הנאשם טען כי המקרה שלפניי חמור פחות, מאחר שלנאשם מיוחסות רק שתי עבירות מוגמרות של גניבת רכב, ואילו באחד האישומים הוא מואשם בסיוע לגניבת רכב בלבד.

עוד הפנה ב"כ הנאשם לעפ"ג (מחוזי - חיפה) 10294-07-22 **אמיר מצארוה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.10.22); ת"פ (שלום - פ"ת) 69910-01-23 **מדינת ישראל נ' מצטפא באזיאן** (לא פורסם, 10.5.23); ת"פ (שלום - כ"ס) 8541-06-22 **מדינת ישראל נ' איאד אלקודסי ואח'** (לא פורסם, 30.3.23); ת"פ (שלום - ראשל"צ) 14334-04-22 **מדינת ישראל נ' מוחמד זהד** (לא פורסם, 7.11.22); ת"פ (שלום - ת"א) 42203-10-21 **מדינת ישראל נ' חאמד מלאך** (לא פורסם, 15.6.22).

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם במקרה שלפניי הינו 18-36 חודשי מאסר בפועל, וביקש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, 18 חודשי מאסר בפועל, להטיל עליו עונשי מאסר על תנאי קצרים ולהתחשב בו בכל הנוגע לרכיב הכספי של גזר הדין.

6. הנאשם, בדברו האחרון לעונש, הביע צער וחרטה על מעשיו ואמר שיקבל על עצמו כל עונש שייגזר עליו.

דין והכרעה

7. עוד טרם כניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין, הדיון בשאלת העונש הראוי שיש להטיל על נאשמים התמקד בשתי שאלות עיקריות. מיהות העושה ומהות המעשה. גם תיקון 113 לחוק העונשין מתמקד בעושה ובמעשה, אך הוא מחייב את בית המשפט לבחון תחילה את המעשה, ועל פיו לקבוע קביעה נורמטיבית בדבר חומרת האירוע הפלילי, ורק לאחר מכן לדון בשאלת העונש הראוי לנאשם עצמו.

8. על כן, במסגרת הדיון בשאלת העונש הראוי על בית המשפט לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות בהן הורשע (סעיף 40ט לחוק העונשין). בשלב שני, על בית המשפט לגזור את העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות (סעיף 40יא לחוק העונשין).

9. במקרה שלפניי, הצדדים חלוקים בשאלה האם יש לראות בשלושת האישומים "אירוע" אחד, או שמא שלושה אירועים נפרדים המחייבים את בית המשפט לקבוע מתחם עונש נפרד ביחס לכל אישום ואישום, והכל בשים לב להוראת סעיף 40ג לחוק העונשין.

העבירות שביצע הנאשם בוצעו בסמיכות יחסית זו לזו, בפרק זמן כולל של כחודש ומספר ימים בודדים. לטעמי, בין האירועים הפליליים מתקיימת זיקה ברורה, בכך שהם כוללים עבירות שהייה בלתי חוקית, עבירות תעבורה ואת עצם גניבת הרכבים (ודומה כי לא במקרה שלושתם מסוג "טיווטה") בדרך שנחזית דומה, גם אם לא זהה לחלוטין. על כן, בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" שנקבע בפסיקת בית המשפט העליון (ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.10.14); ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' יוסף דלאל** (פורסם בנבו, 3.9.15)), אני

עמוד 3

סבור שיש לראות באירועים הפליליים הללו כ"אירוע" אחד לשם קביעת מתחם עונש אחד כולל.

10. למען הסר ספק, אין בקביעת מתחם עונש אחד כדי להשכיח מבית המשפט את העובדה כי הנאשם הורשע בשלושה אישומים שונים, וכדי להקל בהכרח בעונש ביחס למקרה בו הייתי קובע כי מדובר בשלושה "אירועים" נפרדים, אזי ממילא נדרש בית המשפט לקבוע את מידת החפיפה או ההצטברות של העונשים שהוא מטיל, גם אם קבע כי מדובר באירועים נפרדים (סעיף 40ג(ב) סיפא לחוק העונשין).

11. הנאשם ביצע את עבירות גניבות הרכבים כשהוא נכנס לישראל שלא כחוק, ואף נוהג ברכבים ללא רישיון נהיגה וביטוח, אך בכל אחד מהאישומים נתונים שונים לחומרא ולקולא, בבחינת המעשה עצמו.

בעבירות של גניבות רכבים והעבירות הנלוות להן, ראוי לשקול מכלול של שיקולים הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה כגון תכנון עבירת הגניבה, מידת התחכום והתעוזה בה, שווי הנזק שנגרם כתוצאה ממנה, השאלה האם הרכב הועבר לשטחי הרשות הפלסטינית, קיומה של עבירה נלווית של קשירת קשר או התארגנות מוקדמת וביצוע בצוותא, שימוש באמצעים מיוחדים, אופי הפריצה לרכב, אופן הנהיגה ברכב לאחר גניבתו, קיומו של מרדף משטרתי, משכו של המרדף ועוד.

בבחינת שיקולים אלו, האירוע המיוחס לנאשם באישום הראשון הוא החמור מבין השלושה. הוא אמנם בוצע על ידי הנאשם באופן עצמאי, ללא קשירת קשר ועל פני הדברים העבירה לא בוצעה בתחום, אך לעבירת הגניבה נלוותה גם עבירה של פריצה לרכב, ועל אלו הוסיף הנאשם גם עבירות של התחזות לאחר ושימוש במסמך מזויף. עוד אוסיף כי במקרה זה הרכב לא הועבר לשטחי האזור, אך זאת רק משום שהנאשם נתפס על ידי המאבטחים שעמדו במחסום.

האירוע המיוחס לנאשם באישום השני הוא הפחות חמור מבין השלושה, שכן מיוחסת לנאשם עבירה של סיוע לגניבת רכב, וכידוע העונש המרבי בגין עבירת הסיוע הינו מחצית מהעונש המרבי שנקבע בחוק לצד העבירה העיקרית (סעיף 32 לחוק העונשין). זוהי עמדה נורמטיבית של המחוקק שמחייבת גם את בית המשפט, והיא אכן מצדיקה במקרה זה ראייה מקלה יחסית של האירוע, וזאת מבלי להתעלם מהאמור ברע"פ 780/15 מוצטפא חאג' יחיא נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 4.2.15), אליו הפנה ב"כ המאשימה. עם זאת, באישום זה הודה והורשע הנאשם כי העביר את הרכב הגנוב לשטחי האזור, וזהו נתון לחומרה.

האירוע המיוחס לנאשם באישום השלישי מתייחס אף הוא לאירוע גניבת רכב שביצע הנאשם, ובמקרה זה לא נלוותה לעבירת הגניבה עבירה של פריצה לרכב, ביצוע העבירה בצוותא או עבירה של קשירת קשר וגם לא העבירות הנלוות שיוחסו לו באישום הראשון. אלו הם נתונים לקולא. עם זאת, גם במקרה זה הנאשם העביר את הרכב הגנוב לשטחי האזור.

12. הנאשם פגע במעשיו במספר ערכים חברתיים מוגנים, שעיקרם הגנה על קניינו הפרטי של אדם, סיכון למשתמשי הדרך ושמירה על שלום הציבור, לצד זכותה הריבונית של מדינת ישראל לקבוע מי הם הנכנסים והיוצאים בשעריה. אקדים ואציין כי בנסיבות תיק זה, אני מוצא כי פגיעת הנאשם בערכים המוגנים נמצאת ברף הבינוני.

13. על חומרתה של עבירת גניבת רכב ניתן ללמוד גם מהעונש המרבי הקבוע בצידה בחוק העונשין של 7 שנות

מאסר (לעניין משמעות העונש המרבי לגזירת העונש ר' ע"פ 5953/22 **מדינת ישראל נ' גאזי עדוי** (פורסם בנבו, 2.2.23)). עוד אציין כי בית המשפט העליון שב והדגיש בפסקי דין רבים כי עבירה זו הינה בבחינת "מכת מדינה", ויש לתת בעניינה משקל מכריע לאינטרס הציבורי ולהטיל ענישה משמעותית שתסייע במיגור התופעה ולמצער תרתיע עבריינים מלגנוב רכבים (לעניין זה ר' רע"פ 1123/18 **דבארי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.3.18); רע"פ 2011/10 **אנור בדרן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.4.10); ע"פ 11194/05 **עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.5.06); רע"פ 11841/04 **קרינאווי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.1.05)).

14. מכאן אפנה למדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים. מובן, כי בסקירת הפסיקה ניתן להציג גישות לכאן ולכאן של מותבים שונים, כפי שגם עשו הצדדים, וסקירה כזאת גם מחייבת בחינה זהירה של נסיבות כל מקרה ומקרה, בפרט כאשר במקרה שלפניי הורשע הנאשם בשלושה אישומים, שהם אמנם בעלי מאפיינים משותפים, אך גם מתקיימות בכל אחד מהם נסיבות מסוימות שאינן מתקיימות באישום אחר.

על כן, תרתי אחר גזרי דין בהם הורשעו נאשמים תושבי האזור ביותר מאישום אחד של גניבת רכב, יחד עם עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק ועבירות תעבורה, עם עבירות נלוות נוספות ובלעדיהן.

נתתי דעתי לגזרי הדין אליהם אתייחס להלן, אך גם לעובדה כי במתחמי הענישה המקובלים בעבירה יחידה של גניבת רכב על ידי שוהה בלתי חוקי המבצע גם עבירות תעבורה, וללא עבירות נלוות, מועמד הרף התחתון של מתחם הענישה על 10 או 12 חודשים, וכשיש עבירות נלוות דוגמת עבירה של הפרעה לשוטר, הרף התחתון מעט גבוה יותר. לעניין זה אפנה לפסקי הדין שניתנו על ידי בת"פ (שלום - כפר סבא) 21425-11-22 **מדינת ישראל נ' טוטח** (פורסם בנבו, 7.2.23) ות"פ (שלום - כפר סבא) 11307-01-23 **מדינת ישראל נ' גלאיטה** (פורסם בנבו, 27.6.23) ולפסיקה המוזכרת בהם.

אציין כמובן כי קביעת מתחם ענישה ביחס ל"אירוע" שיש בו ריבוי עבירות, אינה בבחינת חישוב אריתמטי של מכפלת נתונים, אלא מחייבת ראייה כוללת של האירוע וחומר. להלן מספר פסקי דין שיש בהם לטעמי כדי ללמד על הענישה הנוהגת במקרים דומים.

א. בעפ"ג (מחוזי - באר שבע) 44644-01-23 **חסאסנה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.4.23) דחה בית המשפט המחוזי ערעור של נאשם שנדון לעונש של למעלה מ-54 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהורשע על ידי בית משפט השלום ב-3 עבירות של גניבת רכב בצוותא וכניסה לישראל שלא כחוק וכן עבירות נלוות נוספות של גניבה מרכב, פריצה לרכב, חבלה במזיד ברכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר ועבירות תעבורה. הנאשם ביצע את מעשיו בצוותא עם אחר. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 36-72 חודשי מאסר בפועל, וכאמור בית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשם;

ב. בת"פ (שלום - חדרה) 34244-03-23 **מדינת ישראל נ' מוחמד היאט** (פורסם בנבו, 7.9.23) הורשע הנאשם שם ב-4 עבירות של גניבת רכב בצוותא (וכניסה לישראל שלא כדין ועבירות תעבורה), נקבע מתחם עונש כולל שנע בין 20-48 חודשי מאסר בפועל, והוטל על הנאשם שם עונש של 24 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית;

ג. בת"פ (שלום - פ"ת) 7971-07-22 **מדינת ישראל נ' נג'אר** (לא פורסם, 4.7.23) הורשע הנאשם 1 שם ב-5 עבירות של גניבת רכב בצוותא (ו-6 עבירות של כניסה לישראל ו-2 עבירות תעבורה) ואילו הנאשם 2 הורשע בביצוע

4 עבירות של גניבת רכב בצוותא (ו-5 עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק) וכן צירף תיק נוסף חמור פחות. ביחס לנאשם 1 קבע בית המשפט מתחם ענישה שנע בין 45-70 חודשים, והטיל עליו עונש של 45 חודשי מאסר בפועל וביחס לנאשם 2 קבע מתחם ענישה שנע בין 38-60 חודשי מאסר בפועל, והטיל עליו עונש של 50 חודשי מאסר בפועל, לנוכח עברו הפלילי המכביד. ערעור שהגיש הנאשם 2 לבית המשפט המחוזי (עפ"ג 42015-08-23) נדחה;

ד. בת"פ (שלום - תל אביב) 21637-06-22 **מדינת ישראל נ' שכואכני** (פורסם בנבו, 31.1.23) הורשע הנאשם בשני כתבי אישום (לאחר צירוף תיק מבית משפט השלום בכ"ס) בשתי עבירות של גניבת רכב בצוותא, קשירת קשר לביצוע עבירת פשע ועבירה נוספת של ניסיון גניבת רכב וכן עבירות של כניסה לישראל ועבירות תעבורה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם הינו 24-40 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית;

ה. בת"פ (שלום - תל אביב) 34223-04-22 **מדינת ישראל נ' שוחה** (פורסם בנבו, 28.9.22) הורשע הנאשם בשתי עבירות של גניבת רכב בצוותא, שלוש עבירות של פריצה לרכב והחזקת כלי פריצה, עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע וכניסה לישראל שלא כדיון. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 חודשי מאסר בפועל ועד 38 חודשי מאסר, והטיל על הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, אלא שבית המשפט המחוזי בת"א קיבל את ערעור המדינה על גזר הדין (עפ"ג (מחוזי - ת"א) 25306-11-22 **מדינת ישראל נ' שוחה** (פורסם בנבו, 13.12.22)) והעמיד את עונשו של הנאשם שם על 22 חודשי מאסר בפועל;

ו. בת"פ (שלום - תל אביב) 61599-12-21 **מדינת ישראל נ' מאג'ד טויל** (פורסם בנבו, 24.7.22), הורשע הנאשם תושב האזור בשתי עבירות של גניבת רכב (וכניסה לישראל שלא כחוק ועבירות תעבורה), כשבאחד האישומים יוחסו לו גם עבירות של נהיגה פוחזת ברכב, שיבוש מהלכי משפט והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עת פרץ מחסום משטרתית במהלך הימלטותו מהמשטרה. בית המשפט שם קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 24-40 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם שם עונש של 24 חודשי מאסר בפועל.

15. לנוכח מכלול הנתונים עליהם הצבעתי, לרבות מידת הפגיעה בערכים המוגנים בעבירות, מדיניות הענישה הנוהגת, העובדה כי מדובר בשלושה אישומים המלמדים על דפוס פעולה עברייני של הנאשם, כמו גם נסיבות ביצוע העבירות, שבאחת מהן הורשע הנאשם רק בעבירה של סיוע לגניבת רכב (ועבירות נלוות), אני קובע כי מתחם העונש ההולם בתיק שלפניי נע בין 26-40 חודשי מאסר בפועל.

16. לנוכח קביעתי זו, ולנוכח הנסיבות לקולא עליהן הצביע ב"כ הנאשם בטיעונו, לרבות העובדה כי מדובר בנאשם צעיר מאוד, ללא הרשעות קודמות, שהודה ונטל אחריות על מעשיו, שמרצה בימים אלו את מעצרו הראשון, ותנאי מאסרו מורכבים יותר משל אסיר או עצור תושב ישראל, כמו גם לאור עתירת המאשימה עצמה, יש למקם את עונשו בחלק התחתון ביותר של מתחם העונש שנקבע, ולמעשה בשאלה זו הצדדים לא היו חלוקים.

מכיוון שמדובר בעבירת רכוש שבוצעה בסופו של יום מתוך מניע כלכלי, הרי שעל הענישה להכיל גם רכיבים כספיים, אם כי בהקשר זה יש לתת את הדעת גם למצבו הכלכלי של הנאשם. בנסיבות העניין מצאתי כי נכון להימנע מהטלת רכיב של פיצוי, אך כן יש מקום להטלת קנס כספי על הנאשם.

סיכום של דבר

17. לאור כל האמור, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 6

- א. 26 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו 6.2.23;
- ב. 7 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע;
- ג. 5 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון;
- ד. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל;
- ה. קנס כספי בסך 2,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס יופקד על-ידי הנאשם במזכירות בית המשפט עד ליום 15.2.24;
- ו. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון לנהיגת רכב מנועי מכל סוג שהוא למשך שנתיים מיום שחרורו. מאחר שהנאשם הוא תושב האזור ונעדר רישיון נהיגה, אין צורך בהפקדת רישיון;
- ז. שנת פסילה על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור את העבירות בהן הורשע מכוח פקודת התעבורה ופקודת הביטוח.

ניתן צו כללי להשמדת מוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן במעמד ב"כ המאשימה עו"ד חן זערור וב"כ הנאשם עו"ד אחמד יאסין, והנאשם בעצמו.

ניתן היום, ט"ו טבת תשפ"ד, 27 דצמבר 2023, בהעדר הצדדים.